

1914.

SVERIGES

N:o 6.

ÖVERENSKOMMELSER MED FRÄMMANDE MAKTER.

N:r 6.

Fattigvårdskonvention med Danmark och Norge. Stockholm den 26 maj 1914.

(Ratificerad av Sverige den 19 juli 1914.)

Konvention.

Hans Majestät Konungen av Sverige, Hans Majestät Konungen av Danmark och Hans Majestät Konungen av Norge, vilka överenskommit att avsluta en konvention angående behandlingen av undersåtar från ett av de tre länderna, vilka å något av de båda andra ländernas område komma i behov av fattigvård, hava till sina fullmäktige utsett:

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Sin Minister för Utrikes Ärendena Hans Excellens Knut Agathon Wallenberg;

Hans Maj:t Konungen av Danmark:

Sin Envoyé Extraordinaire och Minister Plénipotentiaire i Stockholm Kammerherre Otto Christian

Konvention.

Hans Majestæt Kongen af Danmark, Hans Majestæt Kongen af Norge og Hans Majestæt Kongen af Sverig, hvilke er kommet overens om at afslutte en Konvention angaaende Behandlingen af Undersætter fra et af de tre Lande, som paa et af de to andre Landes Omraade bliver trængende til Fattigunderstøttelse, har udnævnt til deres Befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Kammerherre Otto Christian Jacob Jørgen Brønnum Scavenius, Hans Majestæts overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i Stockholm;

Hans Majestæt Kongen af Norge:

Dr. Jørgen Brunchorst, Hans Majestæts

Konvention.

Hans Majestæt Kongen af Norge, Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Sverige, som er kommet overens om at afslutte en konvention angaaende behandlingen af undersætter fra et af de tre lande, som paa et af de to andre landes omraade blir trængende til fattigunderstøttelse, har til sine befuldmægtigede utnævnt:

Hans Majestæt Kongen af Norge:

Sin Envoyé Extraordinaire og Ministre Plénipotentiaire i Stockholm Herr D:r Jørgen Brunchorst;

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Sin Envoyé Extraordinaire og Ministre Plénipotentiaire i Stockholm Herr Kammer-

Jacob Jørgen Brønnum
Scavenius;

Hans Majestæt Konungen av Norge:

Sin Envoyé Extraordinaire och Minister Plénipotentiaire i Stockholm Doktor Jørgen Brunchorst,

vilka, därtill behörigen befullmäktigade, överenskommit om följande artiklar:

ART. 1.

Ett vart av de fördragsslutande länderna förbindar sig att lämna dem av de båda andra ländernas undersåtar, vilka under vistelse å dess område komma i nödställd belägenhet, fattigvård på samma sätt och efter samma regler, som enligt vistelselandets fattigvårdslagstiftning gälla för meddelande av fattigvård åt landets egna undersåtar.

Med undersåte i ett av länderna likställes i denna konvention den, som tidigare varit medborgare i landet och förlorat sin medborgarrätt utan att hava förvärvat sådan i annat land.

ART. 2.

Finner vederbörande myndighet i vistelselandet, att det behov, som föranlett fattig-

overordentlige Gesandt og befudlmægtigede Minister i Stockholm;

Hans Majestæt Kongen af Sverig:

Hans Excellence Knut Agathon Wallenberg, Hans Majestæts Udenrigsminister,

hvilke, behørigt befudlmægtigede, er kommet overens om følgende Artikler:

ART. 1.

Ethvert af de kontraherende Lande forpligter sig til at yde dem af de to andre Landes Undersaatter, der under Ophold paa dets Omraade kommer i Trang, Fattigunderstøttelse paa samme Maade og efter samme Regler, som ifølge Opholdslandets Fattiglov-givning gælder for Ydelse af Fattigunderstøttelse til Landets egne Undersaatter.

Lige med Undersaat i et af Landene stilles i denne Konvention den, som tidligere har været Statsborger i Landet og har mistet sin Statsborgerret uden at have erhvervet saadan Ret i et andet Land.

ART. 2.

Saa fremt vedkommende Myndighed i Opholdslandet antager, at en Trang, der har

herre Otto Christian Jacob Jørgen Brønnum Scavenius;

Hans Majestæt Kongen af Sverige:

Sin Utenriksminister Hans Excellence Herr Knut Agathon Wallenberg,

hvilke, forsynet med behørig fuldmagt, er kommet overens om følgende artikler:

ART. 1.

Ethvert af de kontraherende lande forpligter sig til at yde dem af de to andre landes undersaatter, som under ophold paa dets omraade kommer i trang, fattigunderstøttelse paa samme maate og efter samme regler, som ifølge opholdslandets fattiglovgivning gjælder for ydelse av fattigunderstøttelse til landets egne undersaatter.

Like med undersaat i et av landene stilles i denne konvention den, som tidligere har været statsborger i landet og har tapt sin statsborgerret uten at ha erhvervet saadan i et andet land.

ART. 2.

Saa fremt vedkommende myndighed i opholdslandet antager, at den trang, der har

vården, är av stadigvarande natur, äger vistselandet att, enligt de i denna konvention närmare angivna regler och med de i densamma nämnda undantag, påfordra, att den nödställd mottages i hemlandet eller att ersättning utgives för fattigvården, på sätt i art. 9 sägs.

ART. 3.

Har undersåte i ett av de fördragsslutande länderna oavbrutet under tio år haft hemvist i något av de andra länderna, och kommer han därefter, utan att detta hemvist förändrats, i nödställd belägenhet, äger vistselandet ej att på grund av honom lämnad fattigvård påfordra hans mottagande i hemlandet, utan skall vistselandet bärta kostnaden för fattigvården.

Detta gäller dock endast, för så vitt den nödställda:

a) inflyttat i vistselandet före fylda fyrtiåtta år;

b) icke under nämnda tio år på grund av stadigvarande behov erhållit fattigvård, som föranlett framställning från vistselandet och i anledning därav med-

givet Anledning til Fattigunderstøttelse, vil blive vedvarende, har Opholdslandet Ret til efter de i nærværende Konvention nærmere angivne Regler og med de deri nævnte Undtagelser at kræve, at den trængende modtages i Hjemlandet, eller at der ydes Erstatning for Understøttelsen i Overensstemmelse med Art. 9.

ART. 3.

Har en Undersaat fra et af de kontraherende Lande haft uafbrudt Ophold i 10 Aar i et af de andre Lande, og kommer han derefter under uafbrudt fortsat Ophold i dette Land i Trang, har Opholdslandet ikke Ret til paa Grund af en ham ydet Fattigunderstøttelse at kræve, at han modtages i Hjemlandet, hvorimod Opholdslandet skal bære Udgifterne ved Fattigunderstøttelsen.

Dette gælder dog kun, saafremt den trængende:

a) er indflyttet i Opholdslandet før sit fylte 48de Aar;

b) ikke i Løbet af de nævnte 10 Aar paa Grund af vedvarende Trang har modtaget Fattigunderstøttelse, der efter Henvendelse fra Opholdslandet har

foranlediget fattigunderstøttelsen, vil bli vedvarende, har op holdslandet ret til efter de i denne konvention nærmere angivne regler og med de deri nævnte undtagelser at kræve, at den trængende mottages i hjem landet eller at der ydes erstatning for fattig understøttelsen i overensstemmelse med art. 9.

ART. 3.

Har en undersaat fra et af de kontraherende lande hat 10 aars uavbrudt ophold i et af de andre lande, og kommer han derefter under uavbrudt fortsat op hold i dette land i trang, har opholdslandet ikke ret til paa grund af ydet fattig understøttelse at kræve, at han skal mot tages i hjemlandet, hvorimot opholdslandet skal bære utgifterne ved fattigunder støttelsen.

Dette gjælder dog kun forsaavidt den trængende

a) er indflyttet i opholdslandet før sit fyldte 48 aar;

b) ikke i løpet av de nævnte 10 aar paa grund av vedvarende trang har mottat fattig understøttelse, som efter henvendelse fra op

delande från hemlandet om den nödställdes mottagande eller att den lämnade fattigvården ersättas;

c) icke under nämnda tid undergått frihetsstraff, som uppgått till minst tre månader eller ådömts för en i offentlig mening vanärende handling.

ART. 4.

Därest den i art. 3, första stycket nämnda tid av tio år gått till ända, innan person nått den ålder, då han enligt vistseländets lagstiftning är att anse såsom självständig i fattigvärshänseende, träder vad i samma stycke stadgats i tillämpning först från den tidpunkt, då personen uppnått denna ålder.

Fattigvård, som lämnas föräldralöst barn under nämnda ålder, har ej sådan inverkan, som i art. 3 under b) stadgas, därest hemlandet, på sätt i art. 9, andra stycket sägs, till fullo gottgör fattigvården.

ART. 5.

Har en man vistats i landet i tio år under de i art. 3 angivna

medfört Meddelelse fra Hjemlandet om, at det vil modtage ham eller yde Erstatning for Understøttelsen;

c) ikke i det nævnte Tidsrum har udstaaet en Frihedsstraf af mindst 3 Maaneder eller en Straf, der er idømt for en i den offentlige Mening vanærende Handling.

ART. 4.

Saa fremt de i Art. 3, 1ste Stykke, ommeldte 10 Aar ere udløbne, forinden vedkommende har opnaaet den Alder, ved hvilken han ifølge Opholdslandets Lovgivning bliver en i fattigretlig Henseende selvstændig Person, gælder det i nævnte Stykke fastsatte først fra det Tidspunkt, da han har naaet denne Alder.

Fattigunderstøttelse, der ydes et forældreløst Barn under nævnte Alder, har ikke saadan Virkning, som er fastsat ifølge b. i Art. 3, saafremt Hjemlandet fuldt ut erstatter den ydede Understøttelse i Overensstemmelse med Art. 9, 2det Stykke.

ART. 5.

Har Manden opholdt sig i Landet i 10 Aar under de i Art. 3

holdslandet har hat til følge meddelelse fra hjemlandet om, at det vil motta ham eller yde erstatning for understøttelsen;

c) ikke i nævnte tidsrum har utstaaet frihetsstraf paa mindst 3 maaneder eller frihetsstraf som har været idømt for en i den offentlige mening vanærende handling.

ART. 4.

Saa fremt de i art. 3, første afsnit, nævnte 10 aar er utløpet, inden vedkommende har naadd den alder, ved hvilken han efter opholdslandets lovgivning blir selvstændig person i fattigretlig henseende, gjælder det i samme afsnit bestemte først fra det tidspunkt, da han har naadd nævnte alder.

Fattigunderstøttelse ydet forældreløst barn under nævnte alder medfører ikke den virkning, som er fastsat ved punkt b. i art. 3, saafremt hjemlandet fuldt ut erstatter den ydede understøttelse i overensstemmelse med art. 9, andet afsnit.

ART. 5.

Har manden opholdt sig i landet i 10 aar under de i art. 3 om-

förutsättningar, tillkommer hans hustru, om hon vistas i landet, samma ställning i fattigvårdshänseende som mannen. Denna ställning behåller hon efter mannens död eller äktenskapets upplösning på annat sätt.

Äcta barn, som ej nått den i art. 4 nämnda ålder och som vistas i landet, följer uti ifrågavarande hänseende föräldrarna eller, om en av dem avlidit, den efterlevande. År äktenskapet upplöst på annat sätt än genom en av makarnas död, följer barnet den av föräldrarna, hos vilken barnet vistas eller senast vistats.

Barn, som är fött utanför äktenskapet, följer modern.

nævnte Betingelser, tilkommer der Hustruen, saafremt hun opholder sig i Landet, samme Stilling som Manden i fattigretlig Henseende. Denne Stilling beholder hun, naar Manden dør, eller Ægteskabet opløses paa anden Maade.

Ægtefødt Barn, der ikke har naaet den i Art. 4 nævnte Alder, og som opholder sig i Landet, følger i den her omhandlede Henseende Forældrene, eller, saafremt en af dem er død, den efterlevende. Er Ægteskabet opløst paa anden Maade end ved en af Ægtefællernes Død, følger Barnet den af Forældrene, hos hvem det opholder sig eller senest har opholdt sig.

Udenfor Ægteskab født Barn følger Modern.

ART. 6.

Fattigvård, som är föranledd av övergående behov, berättigar icke vistselandet att hemsända den nödställda eller fordra ersättning från hemlandet av kostnaderna för fattigvården.

ART. 7.

Fattigvård, som lämnats änka eller från-

handlede betingelser, tilkommer der hustruen, saafremt hun opholder sig i landet, samme stilling som manden i fattigretlig henseende. Samme stilling beholder hun, naar manden dør eller hvis ægteskabet opløses paa anden maate.

Ægtefødt barn, som ikke har naadd den i art. 4 nævnte alder og som opholder sig i landet, følger iheromhandlede henseende forældrene eller, om en av dem er død, den gjenlevende. Er ægteskabet opløst paa anden maate end ved en af ægtefællernes død, følger barnet den af forældrene, hos hvem det opholder sig eller senest har opholdt sig.

Barn født utenfor ægteskab følger moren.

ART. 6.

Fattigunderstøttelse, som er foranlediget af forbigaaende Trang, berettiger ikke Opholdslandet til at hjemsende den understøttede eller til at kræve Erstatning fra Hjemlandet for Udgifterne til Fattigunderstøttelsen.

ART. 7.

Fattigunderstøttelse, der er ydet en Enke

handlede betingelser, tilkommer der hustruen, saafremt hun opholder sig i landet, samme stilling som manden i fattigretlig henseende. Samme stilling beholder hun, naar manden dør eller hvis ægteskabet opløses paa anden maate.

Ægtefødt barn, som ikke har naadd den i art. 4 nævnte alder og som opholder sig i landet, følger iheromhandlede henseende forældrene eller, om en av dem er død, den gjenlevende. Er ægteskabet opløst paa anden maate end ved en af ægtefællernes død, følger barnet den af forældrene, hos hvem det opholder sig eller senest har opholdt sig.

Barn født utenfor ægteskab følger moren.

ART. 6.

Fattigunderstøttelse, som er foranlediget af forbigaaende trang, berettiger ikke opholdslandet til at hjemsende den understøttede eller til at kræve erstatning fra hjemlandet for utgifterne til fattigunderstøttelsen.

ART. 7.

Fattigunderstøttelse ydet enke eller fraskilt

skild hustru — eller eftermannens død eller äktenskapets upplösning på annat sätt hennes barn, som icke nått den i art. 4 nämnda ålder — berättigar icke vistelsenlandet att hem-sända den nödställdde eller att fordra ersättning för fattigvården, därest hon har infödingsrätt i vistelsenlandet eller hade medborgarrätt i detta land vid äktenskapets ingående.

ART. 8.

Föreligger ej, enligt vad ovan sägs, hinder för den nödställdes hem-sändning, skall likvälv tagas i övervägande, huruvida de föreliggande omständigheterna tala för att hem-sändning ej bör äga rum och att ersättning i stället bör utgå. Där-est sådana omständigheter äro förhanden, skall genom överens-kommelse mellan länderna i varje särskilt fall bestämmas, om ersättning skall utgå.

Vid avgörandet här-av skola humanitära hänsyn i första rummet vinna beaktande. I regel bör hemsändning undvikas och ersättning träda i stället, om hemsändning skulle medföra, att nära an-

eller fraskilt Hustru — eller efter Mandens Död eller Ägteskabets Oplösning paa anden Maade hendes Børn, der ikke have naaet den i Art. 4 nævnte Alder — berättiger ikke Opholdslandet til at hjemsende den trængende eller til at kræve Erstatning for Understøttelsen, saafremt hun har Indfødsret (Statsborgerret) i Op-holdslandet eller havde saadan Ret ved Ägteskabets Indgaaelse.

ART. 8.

Foreligger der efter foranstaande Artikler intet til Hinder for, at den trængende kan hjemsendes, skal det dog tages i Betragtning, hvorvidt de fore-liggende Omstændigheder tale for, at Hjem-sendelse ikke finder Sted, og at Erstatning bør træde i Stedet her-for. Saafremt saadanne Omstændigheder findes at være til Stede, skal der ved Overens-komst mellem Landene i hvert enkelt Tilfælde træffes Bestemmelse om, hvorvidt der vil være at udrede Erstatning.

Ved Afgørelsen her-af skulle humane Hen-syn i förste række ta-ges i betragtning. Som Regel skal Hjemsen-

hustru — eller efter mandens død eller ægte-skabets opløsning paa anden maate hendes barn, der ikke har naadd den i art. 4 nævnte alder — be-rettiger ikke opholds-landet til at hjemsende den trængende eller til at kræve erstatning for understøttelsen, saa-fremt hun har indføds-ret i opholdslandet eller hadde statsborgerret i dette ved ægteskapets indgaaelse.

ART. 8.

Foreligger der efter foranstaende artikler intet til hinder for, at den trængende kan hjemsendes, skal det dog tages i betragtning, hvorvidt de fore-liggende omstændigheder taler for, at hjem-sendelse ikke finder sted og at erstatning i stedet indtræder. Saafremt saadanne om-stændigheder findes at være tilstede, skal der ved overenskomst mellem landene i hvert enkelt tilfælde træffes bestemmelse om, hvor-vidt erstatning som nævnt skal indtræde.

Ved avgjørelsen her-av skal humane hen-syn i förste række ta-ges i betragtning. Som Regel skal hjemsendelse undgaaes og erstatning

höriga skiljas från varandra, om den nödställda nått en framskriden ålder och längre vistats i landet, eller om hemständning icke kan företagas utan men för den nödställdes hälsa.

delse undgaas og Erstatning træde i Stedet, *saafremt Hjemsendelse* vilde medføre en Adskillelse af nære Paarørende, *saafremt vedkommende* trængende har naadt en fremskreden Alder og i længere Tid har opholdt sig i Landet, eller *saafremt Hjemsendelse* ikke kan finde Sted uden Skade for den trængendes Helbred.

ART. 9.

Skall enligt art. 8 ersättning för fattigvård utgivas, gottgör hemlandet vistselan- det tre fjärdedelar av utgifterna för fattigvården. För fattigvård, lämnad åt föräldralöst barn, som ännu icke nått den i art. 4 nämnda ålder, skall, om hemlandet av humani- tära hänsyn finner, att det bör kvarstanna i vistselandet, gottgörelse från hemlandet utgå till fulla beloppet.

ART. 9.

Vil der i Henhold til Art. 8 være at udrede Erstatning, godtgør Hjemlandet Opholdslandet tre Fjerdedele af Udgifterne ved Fattigunderstøttelsen.

Ydes Understøttelse til forældreløst Barn, som endnu ikke har naadt den i Art. 4 nævnte Alder, og som Hjemlandet af humane Hensyn finder bør forblive i Opholdslandet, godtgøres Udgifterne ved Understøttelsen med deres fulde Beløb.

ART. 10.

Vill vistselandet i anledning av lämnad fattigvård hemsända den nödställda eller påfordra ersättning för fattigvården, görs skriftlig framställning

ART. 10.

Vil Opholdslandet i Anledning af en ydet Understøttelse hjemsende den trængende eller kræve Erstatning for Understøttelsen, retter det skriftlig Hen-

træde istedet, saafremt hjemsendelse vilde medføre, at nær paarørende adskilles, saafremt vedkommende trængende har naadd en fremskreden alder og i længere tid har opholdt sig i landet, eller saafremt hjemsendelse ikke kan finde sted uten mén for den understøttedes helse.

ART. 9

Skal erstatning ydes i henhold til art. 8, godtgjør hjemlandet opholdslandet tre fjerdedele av utgifterne ved fattigunderstøttelsen.

Ydes understøttelse til forældreløst barn, som endnu ikke har naadt den i art. 4 nævnte alder og som hjemlandet av humane hensyn finder bør forblive i opholdslandet, skal utgifterne ved understøttelsen godtgøres med sit fulde beløp.

ART. 10.

Vil opholdslandet i anledning af ydet fattigunderstøttelse hjemsende den trængende eller kræve erstatning for understøttelsen, skal skriftlig henvendelse

därom hos hemlandet.

Sådan framställning göres av vederbörande Konungens befallningshavande, amtmand (i Köpenhamn magistraten) eller stiftsdirektion samt insändes till motsvarande myndighet i hemlandet, inom vars område den nödställda kan antagas äga hemortsrätt.

Därest under skriftväxlingen mellan dessa myndigheter sådant skulle visa sig önskligt, kan ärendet hänksjutas till behandling å diplomatisk väg.

Framställningen skall så vitt möjligt innehålla uppgift om den nödställdes namn, födelseort, ålder, hans föräldrars namn och födelseort, anledningen till fattigvården och densammas storlek samt vara åtföljd av bestyrkta avskrifter av handlingar till styrkande av den nödställdes medborgarrättsliga ställning.

Har fattigvården föranletts av sjukdom, skall framställningen vara åtföljd av intyg av legitimerad läkare om sjukdomens beskaffenhet och sannolika varaktighet.

vendelse derom til Hjemlandet.

Henvendelsen foretages af vedkommende Amtmand (for Kjøbenhavn Vedkommende af Magistraten), Stiftsdirektion eller Konungens befallningshavande og rettes til den tilsvarende Myndighed i Hjemlandet, indenfor hvis Omraade den trængende kan antages at have Forsørgetsesret.

Skulde det under Brevvekslingen mellem disse Myndigheder vise sig ønsklig, kan Sagen henskydes til Behandling ad diplomatisk Vej.

Henvendelsen skal saa vidt muligt indeholde Oplysning om den trængendes Navn, Fødested og Alder, hans Forældres Navn og Fødested, Anledning til Understøttelsen og dennes Omfang samt være ledsaget af bekræftet Afskrift af Dokumenter, der kunne tjene till Fastsættelse af den trængendes Statsborgerforhold, eller i Mangel heraf af andre Oplysninger i saa Henseende.

Saa fremt Understøttelsen er ydet paa Grund af Sygdom, skal Henvendelsen derhos være ledsaget af Lægeerklæring om Sygdommens Art og sandsynlige Varighed.

derom gjøres til hjemlandet.

Saadan henvendelse gjøres av vedkommende stiftsdirektion, amtmand (i Kjøbenhavn magistraten) eller Konungens befallningshavande, og rettes til den tilsvarende myndighed i hjemlandet, indenfor hvis omraade den trængende kan antages at ha forsørgetsesret.

Skulde det under korrespondancen mellem disse myndigheter vise sig ønsklig, kan saken henskytes til behandling ad diplomatisk vei.

Henvendelsen skal saavidt mulig indeholde opgave over den trængendes navn, fødested, alder, hans forældres navn og fødested, anledningen til understøttelsen og dennes størrelse, samt være ledsaget af bekræftet avskrift af dokumenter, der kan tjene til fastsættelse af den trængendes statsborgerrettslige forhold eller i mangel herav af andre oplysninger i saa henseende.

Er fattigunderstøttelsen ydet paa grund af sygdom, vedlægges erklæring fra examineret læge om sygdommens beskaffenhet og antagelige varighed.

ART. 11.

Inom fyrtio dagar från framställningens mottagande skall den myndighet i hemlandet, till vilken framställningen gjorts, till vederbörande myndighet i vistselandet hava lämnat meddelande, huruvida den nödställda kommer att mottagas i hemlandet eller om ersättningen för fattigvårdskostnaden kommer att utgivas.

Har sådant meddelande icke inom nämnda tid kommit vederbörande myndighet i vistselandet tillhanda, är hemlandet skyldigt att till fullo ersätta kostnaderna för fattigvård, som lämnas efter utgången av nämnda fyrtio dagar, intill dess meddelande ingått, att den nödställda mottages i hemlandet, eller överenskommelse träffats om ersättning.

Hemlandets skyldighet att utgiva ersättning inträder dock, med undantag för det i art. 9, andra stycket omförmålda fall, icke förrän nämnda tid av fyrtio dagar gått till ända.

Därest meddelande i fråga om den nödställdes mottagande inkommer efter nämnda tids utgång och hans hälso-tillstånd ej då med-

ART. 11.

Inden 40 Dage efter Modtagelsen af Henvendelsen skal den Myndighed i Hjemlandet, til hvilken Henvendelsen er sket, have tilstillet vedkommende Myndighed i Opholdslandet Meddelelse om, hvorvidt den trængende vil blive modtaget i Hjemlandet, eller hvorvidt der vil blive ydet Erstatning for Fattigunderstøttelsen.

Er saadan Meddelelse ikke inden den nævnte Frists Udløb kommen vedkommende Myndighed i Opholdslandet i Hænde, er Hjemlandet pligtigt til at yde fuld Erstatning for Udgifterne til Fattigunderstøttelse, som ydes efter Udløbet af nævnte 40 Dage, indtil Hjemlandets Modtagelseserklæring er indløben, eller indtil der er truffet Overenskomst om Erstatning.

Hjemlandets Forpligtelse til at yde Erstatning skal dog — bortset fra det i Art. 9, 2det Stykke, nævnte Tilfælde — ikke indtræde forinden Udløbet af den nævnte Tidsfrist af 40 Dage.

Saa fremt Modtagelseserklæringen først indtræffer efter Tidsfristens Udløb, og den trængendes Helbreds-

ART. 11.

Inden 40 dage efter mottagelsen av henvendelsen skal den myndighet i hjemlandet, til hvilken henvendelsen er fremkommet, ha git vedkommende myndighed i opholdslandet underretning om, hvorvidt den trængende vil bli mottat i hjemlandet eller hvorvidt erstatning for utgifterne til fattigunderstøttelsen vil bli ydet.

Er saadan meddelelse ikke inden den nævnte frist kommet vedkommende myndighed i opholdslandet i hænde, er hjemlandet forpliktet til at yde fuld erstatning for utgifterne ved den fattigunderstøttelse, som ydes efter utløpet av de nævnte 40 dage indtil meddelelse indløper om, at den trængende vil bli mottat i hjemlandet, eller indtil overenskomst er truffet om erstatning.

Hjemlandets forpligtelse til at erstatte utgifterne indtræder dog — bortset fra det i art. 9, 2det avsnit, nævnte tilfælde — ikke før nævnte frist av 40 dage er utløpen.

Saa fremt meddelelse om den trængendes mottagelse i hjemlandet indløper efter fristens utløp og hans helbredstilstand da ikke

giver, att han hem-sändes, under det hem-sändning kunde hava ägt rum vid utgången av sagda tid, är hem-landet skyldigt att till fullo ersätta vistelse-landets kostnader för fattigvård efter utgången av nämnda fyrtio dagar intill den dag, då hemsändning kan äga rum, fattigvården upphör eller överens-kommelse träffas om er-sättning.

Kostnaderna för re-san till hemlandets gräns samt understöd under resan till gränsen bestridas av vistelse-landet. Det samma gäl-ler i fråga om begrav-ningskostnader.

ART. 12.

Vistelandet ombe-sörjer den nödställdes översändande till den gränsort, som veder-börande myndighet i hemlandet bestämmer. Denna ort skall väljas så, att icke onödig kost-nad drabbar vistelandet. Rörande sät-tet för hemsändningen samt tidpunkten för an-komsten till hemlandet skall den myndighet, som verkställer hem-sändningen, minst fem dagar innan hemsänd-ningen verkställer, av-sända underrättelse di-rekt till den myndig-

tilstand da ikke tillader Hjemsendelse, medens Hjemsendelse vilde ha-ve kunnet ske ved Fristens Udløb, er Hjemlandet forpligtet til at yde Opholdslandet fuld Erstatning for dettes Udgifter til Fat-tigunderstöttelse fra de 40 Dages Udløb, indtil Hjemsendelse kan finde Sted, Understöttelsen ophører, eller Overens-komst om Erstatning träffes.

Udgifterne ved Rej-sen till Hjemlandets Grænse og ved Under-stöttelse under Rejse til Grænsen udredes af Opholdslandet; det samme gælder Begrav-velsesomkostninger.

ART. 12.

Opholdslandet besör-ger Hjemsendelsen til det Sted ved Grænsen, hvorpaa vedkommende Myndighed i Hjemlan-det giver Anvisning. Stedet skal vælges saa-ledes, at der ikke paa-drages Opholdslandet uforståede Omkostninger. Om Hjemsendel-sesmaaden samt Tids-punktet for Ankomsten til Hjemlandet skal den Myndighed, som iværksætter Hjemsendelsen, mindst 5 Dage, forinden Hjemsendelsen finder Sted, meddele Under-retning direkte til den

tillater hjemsendelse, medens hjemsendelse kunde ha fundet sted ved fristens utløp, er hjemlandet forpliktet til fuldt ut at erstatte opholdslandets utgif-ter til fattigunderstöt-telse efter utløpet av de 40 dage, indtil hjem-sendelse kan finde sted, fattigunderstöttelsen ophører eller overens-komst om erstatning träffes.

Utgifterne ved reisen til hjemlandets grænse og ved fattigunderstöt-telsen under reisen til grænsen bæres af op-holdslandet. Det sam-megjælder begravelses-omkostninger.

ART. 12.

Opholdslandet besör-ger hjemsendelsen til det sted ved græn-sen, som vedkommende myndighed i hjemlan-det gir anvisning paa. Stedet skal vælges saa-ledes, at ikke unødige omkostninger paaaføres opholdslandet. Om hjemsendelsesmaaten og tidspunktet for an-komsten til hjemlandet skal den myndighed, som iværksætter hjem-sendelsen, mindst 5 dage før saa sker, sende underretning direkte til den myndighed, til hvil-ken ifølge mottat med-

het, till vilken enligt meddelad bestämmelse den nödställda skall avlämnas.

Hemsändning skall i varje fall uppskjutas till den tidpunkt, då den kan äga rum utan fara för den nödställdes eller andra personers hälsa och säkerhet.

ART. 13.

För varje kalenderår äger före den 1 juli nästkommande år uppgörelse rum mellan de fördragsslutande länderna rörande de ersättningar, som skola utgå enligt denna konvention.

ART. 14.

Överenskommelser mellan de fördragsslutande länderna om ömsesidigt understödjan de och hemsändning av behövande sjömän beröras ej av denna konvention.

ART. 15.

Denna konvention berör ej de fördragsslutande ländernas rätt att utvisa undersåtar från något av de andra länderna av annan orsak än erhållen fattigvård.

Myndighed, til hvilken den trængende ifølge Hjemlandets Bestemmelser skal afleveres.

Hjemsendelse skal i alle Tilfælde udsættes, indtil den kan foretages uden Fare for den trængendes eller andres Helbred og Sikkerhet.

ART. 13.

For hvert Kalenderaar opgøres inden den paafølgende 1ste Juli mellem de kontraherende Lande deres Mellemværende i Anledning af den Erstatning, som skal ydes i Henthald til nærværende Konvention.

ART. 14.

Overenskomster mellem de kontraherende Lande om gensidig Understøttelse og Hjemsendelse af trængende Søfolk berøres ikke af denne Konvention.

ART. 15.

Denne Konvention medfører ingen Indskrænkning i de kontraherende Landes Ret til at foretage Udvisting af Undersætter fra et af de andre Lande af anden Aarsag end ydet Fattigunderstøttelse.

delelse den trængende skal avleveres.

Hjemsendelsen maa i hvert tilfælde utstaa, indtil den kan foregaa uten fare for den trængendes eller andre personers helse og sikkerhet.

ART. 13.

Før hvert kalenderaar opgjøres inden paa følgende 1ste juli mellem de kontraherende lande deres mellemværende i anledning af den erstatning, som skal ydes efter denne konvention.

ART. 14.

Overenskomster mellem de kontraherende lande om gjensidig understøttelse og hjemsendelse av nødlidende sjøfolk berøres ikke av denne konvention.

ART. 15.

Denne konvention medfører ingen indskrænkning i de kontraherende landes ret til at foretage utvisning af undersætter fra et af de andre lande av anden aarsak end ydet fattigunderstøttelse.

Utvisning får dock icke åga rum under sådana omständigheter, att denna konvention kringgås.

Udvisning maa dog ikke finde Sted under saadanne Omstaendigheder, at denne Konvention omgaas.

Utvisning maa dog ikke finde sted under saadanne omstændigheter, at denne konvention omgaaes.

ART. 16.

Denna konvention gäller icke för Färöarna, Island och de dansk-västindiska öarna.

ART. 16.

Denne Konvention gælder ikke for Færøerne, Island og de dansk-vestindiske Øer.

ART. 16.

Denne konvention gjælder ikke for Færøerne, Island og de dansk-vestindiske øer.

ART. 17.

Konventionen förblir gällande, intill dess sex månader förflyt, efter det densamma blivit uppsagt.

ART. 17.

Konventionen forbli ver gældende, indtil seks Maaneder ere hengaaede, efter at den er blevne op sagt.

ART. 17.

Konventionen forblir gjældende, indtil seks maaneder er hengaaet, efterat den er op sagt.

ART. 18.

Deklarationerna mellan Sverige och Danmark angående ettdera rikets undersåtar, vilka inom det andra riket komma i behov av fattigvård, den 13 och den 26 juli 1888, upphävas med denna konventions trädande i kraft.

Denna konvention skall ratificeras senast den 1 augusti 1914; ratifikationerna skola utväxlas i Stockholm. Konventionen træder i kraft den 1 januari 1915.

ART. 18.

De mellem Danmark og Sverig under 13. og 26. Juli 1888 udvekslede Deklarationer angaaende Undersaatter fra et af disse Riger, som paa det andet Riges Omraade falde Fattigvæsenet til Byrde, træde ud af Kraft samtidig med nærværende Konventions Ikrafttræden.

Denne Konvention skal ratificeres senest den 1. August 1914; Ratifikationerne skulle udveksles i Stockholm. Konventionen træder i Kraft den 1. Januar 1915.

ART. 18.

Denne konvention skal ratificeres senest den 1ste august 1914. Ratifikationerne skal udveksles i Stockholm. Konventionen træder i kraft den 1ste januar 1915.

Till bekräftelse härav hava de respektive fullmäktige underskrivit denna konvention och försett densamma med sina sigill.

Som skedde i Stockholm i tre exemplar den 26 maj 1914.

K. A. WALLENBERG
(L. S.)

Till Bekräftelse heraf have de respektive Befuldmaægtigede undertegnet nærværende Konvention og forsynt den med deres Segl.

Udfærdiget i Stockholm i tre Eksemplarer, den 26 Maj 1914.

O. C. SCAVENIUS
(L. S.)

Til bekræftelse herav har de respektive befuldmaægtigede undertegnet denne konvention og forsynet samme med sine segl.

Utfærdiget i Stockholm i tre exemplarer den 26 mai 1914.

BRUNCHORST
(L. S.)

Depositionsprotokoll.

Sedan undertecknade sammanträtt i ändamål att företaga utväxlingen av Hans Maj:t Konungens av Sverige, Hans Maj:t Konungens Danmark och Hans Maj:t Konungens av Norge ratifikationer å den i Stockholm den 26 maj 1914 mellan Sverige, Danmark och Norge avslutade konvention angående behandlingen av undersåtar från ett av de tre länderna, vilka å något av de båda andra ländernas område komma i behov av fattigvård, blevo ratifikationshandlingarna företedda, och, sedan de befunnits i god och behörig form, beslöto undertecknade att depo- nera desamma i kungl. utrikesdepartementet i Stockholm, varefter

Efter at de Undertecknede var traadt sammen i det Øjemed at foretage Udvekslingen af Hans Majestæt Kongen af Danmarks, Hans Majestæt Kongen af Norges og Hans Majestæt Kongen af Sveriges Ratifikationer til den i Stockholm den 26 Maj 1914 mellem Danmark, Norge og Sverig afsluttede Konvention angaaende Behandlingen af Undersaatter fra et af de tre Lande, som paa et af de to andre Landes Omraade bliver trængende til Fattigunderstøttelse, blev Ratifikationsinstrumenterne fremlagt, og efter at disse var befundet at være i god og behörig Form, besluttede de Undertecknede at depone samme i det Konge-

Efterat undertecknede var traadt sammen i den hensigt at foreta utveksling af Hans Maj:t Kongen af Norges, Hans Maj:t Kongen af Danmarks og Hans Maj:t Kongen af Sveriges ratifikationer av den i Stockholm den 26 mai 1914 mellom Norge, Danmark og Sverige avsluttede konvention angaaende behandlingen av undersaetter fra et av de tre lande, som paa et af de to andre landes omraade blir trængende til fattigunderstøttelse, blev ratifikationsdokumenterne fremvist, og efterat de var fundet at være i god og behörig form, besluttet undertecknede at depone samme i det Kgl. Utenriksdepartement i Stockholm, hvorefter

dylik deponering ägde
rum.

Till bekräftelse här-
av hava undertecknade
upprättat detta proto-
koll, vilket de hava
underskrivet i tre
exemplar och försett
med sina sigill. Som
skedde i Stockholm den
27 juli 1914.

K. A. WALLENBERG
(L. S.)

lige Udenrigsdeparte-
ment i Stockholm, hvor-
efter saadan Depo-
nering fandt Sted.

Till Bekräftelse her-
af have de Underteg-
nede affattet denne
Protokol, som de har
underskrevet i tre Eks-
emplarer og forsynet
med deres Segl. Sket
i Stockholm den 27
Juli 1914.

O. C. SCAVENIUS
(L. S.)

saadan deponering fandt
sted.

Til bekräftelse her-
av har undertegnede
opsat denne protokol,
som de har underteg-
net i tre eksemplarer
og forsynet med sine
segl. Udfærdiget i
Stockholm den 27 Juli
1914.

BRUNCHORST
(L. S.)

Utkom av trycket den 1 sept. 1914.

Stockholm. P. A. Norstedt & Söner 1914.
141176